

A szovjethatalom megszilárdításáért folytatott harc

(idézet: A Szovjetunió története című könyvből)

A szovjetek III. összoroszországi kongresszusa

1918. január 10-én megnyílt a Munkás- és Katonaküldöttek Szovjetjeinek III. összoroszországi kongresszusa.

A Petrográdra érkező parasztküldöttek egyesültek a munkás- és katonaküldöttekkel, a különféle szovjetek tehát közös kongresszust tarthattak.

Az utolsó ülésen 1587 szavazati joggal rendelkező küldött vett részt, vagyis a küldöttek száma két és félszer több volt, mint a II. szovjetkongresszusé és kétszer felülmúlta az Alkotmányozó Gyűlés küldötteinek számát.

A küldöttek kétharmada a bolsevikok közül került ki.

Kudarcot vallott a jobboldali eszerek kísérlete, hogy a parasztok szovjetjeit elszakítsák a munkások és katonák szovjetjeitől.

A kongresszuson a nemzetiségi területek 233 küldötte is részt vett.

Képviseltette magát Ukrajna, Belorusszija, Lettország (a megszállt területek kivételével), Észtország és Finnország, Közép-Ázsia képviselője részleges volt, mert ebben az időben elszakadt az oroszországi fejleményektől.

Kaukázusontúlt csak Baku küldöttei képviselték.

Lenin előadói beszéde után a kongresszus elfogadta „A dolgozó és kizsákmányolt nép jogainak kinyilatkoztatása”-t, amelyet később belefoglaltak az első szovjet alkotmányba.

A szovjet föderáció frissen kidolgozott alapelveiről és az Oroszországi Köztársaság szövetségi szerveiről Sztálin mondott előadói beszédet.

A kongresszus, hogy véget vessen a forradalmat követő „prekonstitucionális” korszaknak, megbízást adott az összoroszországi Központi Végrehajtó Bizottságnak a szovjet alkotmány kidolgozására.